

Před několika hodinami jsme vstoupili do dalšího časového úseku, který ponese pořadovou číslici 2012 . A tak se ozývají naprosto pochopitelné otázky jaký „ ten rok “ / tak se takovému úseku říká / bude. Pravda, máme své představy a plány / náš návrh, jak ony představy uskutečnit / . Ale všichni moc dobře víme, že cesta od představy, plánu k jejich uskutečnění nebývá snadná / jednak proto, že se snadněji sní než uskutečňuje, naplňuje, jednak proto, že v tomto světě, v této společnosti nejsme sami, ale jsou zde nejrůznější vlivy, které vstupují do našich životů / . Takže ?

My stojíme na začátku onoho dalšího občanského roku ve společenství církve. A to není družina futurologů / těch, kdo se pokoušejí přiblížit, vyzkoumat, co nás v budoucnosti čeká / či prognostiků / těch, kteří odhadují, jak se budou současné věci dále vyvíjet / . Ale jsou to ti, kdo se svými otázkami, bolestmi a obavami obrací k Tomu, kdo ve své lásce povolal k životu tento svět a kdo jej drží ve své starající se ruce.

Proto a takto chceme naslouchat přečteným slovům z evangelia, které uspořádal náš bratr ve víře Matouš. I v něm jde svým způsobem o další úsek, budoucnost. Na jedné straně končí lidskýma očima zachytitelná Ježíšova přítomnost na této Zemi. A na straně druhé začíná úsek, kdy setkání tohoto typu nebudou možná.

Začíná tedy něco, o čem Ježíšovi učedníci nemají sebemenší představu a také žádné plány / kdyby je měli, byly by jim k něčemu ? / . A právě v této chvíli slyší – „ jsem s vámi “ a to „ až do skonání tohoto věku “ / Mt 28, 20 / . Tedy do toho nového, jiného úseku nevcházejí sami. A tak i když o něm nic neví, mají ničím nezpochybnitelnou jistotu – je s nimi Ten, kdo vstoupil do času lidí. A to jako Ten, který se ujímá, chrání, uzdravuje a vysvobozuje. A tak je svým způsobem jedno, jak jsou rozestavěny kulisy, mezi kterými se čas odvíjí, probíhá. Nikdy to nebude čas „ opuštěnosti “.

Cesta s Ježíšem a za Ježíšem není nikdy podívaná / divadlo, kdy sedím v hledišti (odstup) a „ dívám se na hru “, kterou mohu kdykoliv opustit / . K cestě s Ježíšem a za Ježíšem patří vždy obsah a cíl.

Proto „ získávat “ a „ učit “ / Mt 28, 19 / . – Z pohledu Nového zákona tou nejzávažnější a nejlepší událostí v životě člověka je, stane – li se Ježíšovým učedníkem, tím, kdo na své cestě napodobuje Ježíše / protože jej Ježíš osvobodil z moci, područí Zlého, může kolem sebe rozdávat to, co je druhým přínosem / . Samozřejmě se pro tuto cestu musí rozhodnout každý sám, ale bible zná „ pomocníky “ v tom nejlepším slova smyslu / nikoliv „ nahaněče “, sr Filip / misijní pracovník jeruzalemského sboru / a královský úředník habešské princezny (Sk 8, 26nn) / , kteří k tomuto rozhodnutí doprovodí / k této události přiřazují pojem pastýř / .

A „ učení “ není předávání / „ nalévání “ / údajů, informací, jak se žel v současnosti děje na mnoha našich školách, ale „ otevírání obzorů “, zprostředkování jiných pohledů / naši sourozenci ve víře Židé používají pojem „ cesta “ (halaka), což je ukazování cesty, která má smysl a cíl, cesty za Božími zaslíbeními, ostatně ono tak často užívané slovo přikázání má v bibli význam pozvání (rozcestník), ukázání / .

Co tedy a jak s rokem 2012 ?

Ano, je to svým způsobem otevřená záležitost. A i když to některé zneklidňuje a znepokojuje / proto tolik alkoholu v těchto dnech a bez něj by snad ani nešlo do dalšího roku vstoupit / , my známe řešení jiné – jak se za údajně starých a proto i nepokrokových časů říkávalo „ s Boží pomocí “ . Pravda jízdní řád do té nejmenší podrobnosti neznáme. Ale mnohem důležitější je, že si smíme být jisti Božím laskavým a trpělivým doprovodem. A to je jeden z rozhodujících údajů, který smíme a potřebujeme pro nastávající rok vědět.

Ten kdo kolem sebe rozdává hodnoty, které souvisí s evangeliem, nepotřebuje znát do té nejmenší podrobnosti, co jej čeká. Vždyť rozdává – li takto, nežije zbytečně. A to je přeci to rozhodující. A prochází – li takto, časem, pak se smí těšit, že uslyší - „ to dobře služebníku dobrý “ / Mt 25, 23 („ podnikat pro pána = dobře využitý čas) / , Ať je tedy rok 2012 pro nás časem takového „ rozdávání “ . Pak to bude rok vnitřně bohatý a krásný, rok, který jsme „ neprohospodařili “ a to i tehdy, nevyjdou – li naše představy a plány.

Jeden z příkladů dobře využitého času je „ získávat a učit “ . Byl již zmíněn příběh Filipa, který se ocitl na cestě, která je „ opuštěná “ /v.26 / . Ovšem nikoliv ve smyslu „ nízkého provozu “, vždyť se jednalo o hlavní silnici z Egypta do Mesopotamie. Onou opuštěností je míněno, že zde nezaznívá svědectví o Ježíši. Zdá se mi, že tento příběh souzní s dobou ve které žijeme. I ona je hledající, jak to představuje onen úředník z Habeše a proto potřebuje svědectví. Ať je ten otevírající se rok rokem, kdy „ jsme slyšet “ / kdy rozdávané zprávy o Ježíši / .

Tábor 1.1. 2012

vstup: Ž 86, 11
čtení: Sk 8, 26 – 40
před: Iz 41, 10
text: Mt 28, 19 - 20
VP: Iz 33, 5
poslání: Kol 3, 17

EZ 161 1 494
DEZ 693
SV 141

Vyznání a chvály:

Ž 46, 1 - 2

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Stojíme na počátku dalšího časového úseku, o kterém nevíme vůbec nic – pravda máme své představy a plány, ale nikde není záruka, že se vyplní a uskuteční

Děkujeme, že zde není jenom to, co připravujeme my lidé, ale také a především, s čím přicházíš Ty – se záchranou od Zlého, vysvobozením z nejrůznějších našich osobních omylů a selhání

Vyznáváme, že Tvá nabídka je pro nás jednou z možností a tak těkáme od jedné k druhé a Tebou nabízenou dobrou cestu putujeme jenom příležitostně

A proto nejsme pomocí a přínosem těm kolem nás, mezi které jsi nás postavil

A tak před Tebe předstupujeme v pokoře a voláme – Pane smiluj se a otevři před námi novou možnost, přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě, že stále platí a zaznívá Tvé pozvání na novou cestu životem

chválíme Tě, že máš zájem o každého člověka a že Ti na každém člověku záleží

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

1.1.

1862 Abraham Lincoln, prezident Spojených států severoamerických prohlašuje černochoy za svobodné občany tohoto státu

1484 Huldreich Zwingli, reformátor v Curichu, zjednodušuje bohoslužbu – středem je kázání, Večeře Páně je znamením připomínajícím Ježíšovu poslední večeři s učedníky, zavedl tzv. biblické hodiny – společná četba bible s výkladem

1993 vznik samostatné České republiky

4.1.

1846 Jan Karafiát, farář reformované církve, působil nejprve v Čáslavi na učitelském ústavu, poté byl farářem na Hrubé Lhotě, provedl revisi bible Kralické, autor knihy pro děti Broučci, jakési věrouky

7.1. Maxmilian Kolbe, františkánský polský kněz, usiloval o povznesení duchovního života pomocí duchovně kvalitní literatury, za 2. světové války poskytoval v klášteře útočiště pronásledovaným, zvláště Židům, dostal se do koncentračního tábora Osvětimi, kde se nabídl jako výměna otce rodiny, který měl být popraven

Citáty :

„O svém věčnosti rozhoduješ v tomto životě“
Soren Kierkegaard, dánský bohoslovec

„kdo se nenechá přemoci pravdou, bude přemožen omylem“
církvní otec Augustin